

2007. április 25., szerda

I. MELLÉKLET

A TENGERI UTAS- ÉS POGGYÁSZSZÁLLÍTÁSRÓL SZÓLÓ 2002. ÉVI ATHÉNI EGYZEMÉNY

(A tengeri utas- és poggyászzállításról szóló 1974. évi athéni egyezmény és az egyezményhez csatolt 2002. évi jegyzőkönyv egységes szerkezetbe foglalt szövege)

1. cikk

Fogalommeghatározások

Az egyezményben a következő kifejezések az alább hozzájuk rendelt jelentéssel bírnak:

1. a) A „szállító” olyan személyt jelent, aki szállítási szerződést kötött vagy akinek a nevében ilyet kötöttek, függetlenül attól, hogy a szállítást ténylegesen ez a személy vagy egy teljesítő szállító teljesítette-e.
  - b) A „teljesítő szállító” olyan, a szállítótól különböző személyt jelent, aki, hajó tulajdonosaként, bérlőjeként vagy üzemeltetőjeként, ténylegesen teljesíti a szállítást, vagy annak egy részét.
  - c) A „szállítást, vagy annak egy részét ténylegesen teljesítő szállító” a teljesítő szállítót jelenti, vagy pedig – amennyiben a szállító ténylegesen saját maga teljesíti a szállítást – a szállítót.
2. A „szállítási szerződés” a szállító által vagy nevében utasok, vagy utasok és poggyászaik tengeri szállítására kötött szerződést jelent, az esettől függően.
  3. A „hajó” csak tengeren közlekedő vízijárművet jelent, a légpárnás járművek kivételével.
  4. Az „utas” hajón szállított olyan személyt jelent,
    - a) akinek a szállítása szállítási szerződés keretében történik, vagy
    - b) aki a szállító beleegyezésével olyan gépjárművet vagy élőállatot kísér, amelyre ezen egyezmény által nem szabályozott áruszállítási szerződés vonatkozik.
  5. A „poggyász” a szállító által szállítási szerződés keretében szállított árucikket vagy gépjárművet jelent, kivéve:
    - a) olyan árucikk és gépjármű, amely szállítása bérleti szerződés, hajórajegy vagy elsődlegesen áruszállításra vonatkozó másfajta szerződés alapján történik,
    - b) élőállatok.
  6. A „kabinpoggyász” olyan poggyászt jelent, amelyet az utas a kabinjában tart, vagy amely más módon a birtokában, őrzetében vagy ellenőrzése alatt van. Ezen cikk (8) bekezdésének és a 8. cikknek az alkalmazása kivételével, a kabinpoggyászhoz tartozik az a poggyász is, amelyet az utas a gépjárművén vagy a gépjárművében tart.
  7. A „poggyász elveszése vagy sérülése” fogalomba tartozik az abból eredő anyagi kár, hogy az utas nem kapta vissza elfogadható időn belül a poggyászát annak a hajónak a megérkezése után, amely a poggyászt szállította vagy kellett volna, hogy szállítsa, de nem tartozik ide a munkaügyi viták miatti késedelem.
  8. A „szállítás” a következő időszakokat fedi le:
    - a) az utas és a kabinpoggyász tekintetében azt az időszakot, amikor az utas, illetve kabinpoggyásza a hajó fedélzetén van, továbbá a beszállás és kiszállás időszakát, valamint azt az időszakot, amikor az utast és a kabinpoggyászát vízi úton szállítják a szárazföldről a hajóra vagy fordítva, ha az ilyen szállítás költségét a viteldíj tartalmazza, vagy ha az ilyen kiegészítő szállítás céljára használt vízijárművet a szállító bocsátotta az utas rendelkezésére, az utas tekintetében azonban a szállításba nem tartozik bele az az időszak, amikor az utas a tengeri kikötőben, a hajóállomáson, a mólón, vagy bármilyen más kikötői létesítményben vagy létesítményben tartózkodik,

2007. április 25., szerda

- b) a kabinpoggyász tekintetében azokat az időszakokat is, amikor az utas a tengeri kikötőben, a hajóállomáson, a mólón, vagy bármilyen más kikötői létesítményen vagy létesítményben tartózkodik, ha a poggyászt a szállító, annak alkalmazottja vagy megbízottja már átvette, és az utas azt még nem kapta vissza,
- c) a kabinpoggyászba nem tartozó poggyász tekintetében az azzal kezdődő időszakot, amikor a szállító, annak alkalmazottja vagy megbízottja a parton vagy a fedélzeten a poggyászt átveszi, addig az időpontig, amíg azt az utas a szállítótól, annak alkalmazottjától vagy megbízottjától vissza nem kapja.
9. A „nemzetközi szállítás” olyan szállítást jelent, ahol a szállítási szerződés szerint az indulási hely és a rendeltetési hely két különböző államban van, illetve ha ezek ugyanabban az államban vannak, de a szállítási szerződés vagy az útiterv szerint útközben befutnak egy másik állam kikötőjébe is.
10. A „Szervezet” a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetet jelenti.
11. A „főtitkár” a Szervezet főtitkárát jelenti.

1a. cikk

Melléklet

Ezen egyezmény melléklete szerves részét képezi az egyezménynek.

2. cikk

Alkalmazás

1. Az egyezmény minden nemzetközi szállításra vonatkozik, ha:
- a) a hajó az egyezményben részes állam lobogója alatt hajózik vagy ilyen államban van lajstromozva,
- b) a szállítási szerződést az egyezményben részes államban kötötték, vagy
- c) a szállítási szerződés szerint az indulás vagy az érkezés helye az egyezményben részes államban van.
2. E cikk (1) bekezdésétől eltérően az egyezmény nem alkalmazandó, ha a szállítás – az utasok vagy poggyász más módon történő szállítására vonatkozó más nemzetközi egyezmény alapján – ilyen egyezmény rendelkezései szerinti polgári jogi felelősségi rendszer hatálya alá tartozik, olyan mértékben, ahogy ezek a rendelkezések kötelezően alkalmazandók a tengeri szállításra.

3. cikk

A szállító felelőssége

1. Hajózási balesetben az utas halála vagy személyi sérülése következtében keletkezett kár esetében a szállító olyan mértékben felelős, hogy az adott utas tekintetében és esetenként a kártérítés legfeljebb 250 000 elszámolási egység lehet, kivéve ha a szállító bizonyítja, hogy az eseményt:
- a) háborús cselekmény, zavargás, polgárháború, felkelés vagy kivételes, elkerülhetetlen és elháríthatatlan jellegű természeti jelenség okozta, vagy
- b) teljes egészében harmadik személynek a káreseményt előidéző szándékkal elkövetett cselekménye vagy mulasztása okozta.

Ha a kár meghaladja a fenti korlátozási összeget, akkor a túllépés mértékéig a szállítót további felelősség terheli, kivéve ha a szállító bizonyítja, hogy a káresemény nem a szállító hibájából vagy gondatlanságából következett be.

2007. április 25., szerda

2. Az utas nem hajózási balesetben történt halála vagy személyi sérülése következtében keletkezett kár esetében a szállítót akkor terheli felelősség, ha a káresemény a szállító hibájából vagy gondatlanságából következett be. A hibát vagy gondatlanságot a kártérítést igénylőnek kell bizonyítani.

3. A kabinpoggyász elveszésének vagy sérülésének következtében keletkezett kár esetében a szállítót akkor terheli felelősség, ha a káresemény a szállító hibájából vagy gondatlanságából következett be. Hajózási esemény által okozott kár – ellenkező értelmű bizonyításig – a szállító hibájának vagy gondatlanságának tulajdonítandó.

4. A kabinpoggyásztól különböző poggyász elveszésének vagy sérülésének következtében keletkezett kárért a szállító felelős, kivéve ha a szállító bizonyítja, hogy a káresemény nem a szállító hibájából vagy gondatlanságából következett be.

5. E cikk alkalmazásában:

a) a „hajózási esemény” a hajó hajótörését, felborulását, ütközését vagy megfeneklését, a hajón bekövetkező robbanást vagy tüzet, illetve a hajó hibáját jelenti,

b) a „szállító hibája vagy gondatlansága” fogalmába tartozik a szállító alkalmazottjának e minőségében elkövetett hibája vagy gondatlansága is,

c) a „hajó hibája” hibás működést, meghibásodást vagy a vonatkozó biztonsági előírások megsértését jelenti a hajó bármely részénél vagy felszerelésénél, amikor azt az utasok menekítésére, evakuálására, beszállítására és kiszállítására használják, vagy amikor azt a hajtáshoz, kormányzáshoz, biztonságos navigációhoz, kikötéshez, lehorgonyzáshoz, horgonyzóhelyre vagy révbe való befutáshoz vagy onnan való kifutáshoz, elárasztás utáni kárelhárításhoz használják, vagy amikor azt életmentő felszerelések használatbavételekor használják, és

d) a „kár” nem tartalmazhat büntető vagy példát statuáló célzatú kártérítést.

6. A szállító e cikk szerinti felelőssége csak a szállítás folyamán bekövetkezett eseményből keletkező kárra vonatkozik. A kártérítést igénylőnek kell bizonyítania a kár nagyságát és azt, hogy a káresemény a szállítás folyamán következett be.

7. Az egyezmény semmilyen módon nem csorbítja a szállító visszkereseti jogát harmadik személlyel szemben, vagy az egyezmény 6. cikke szerinti jogát a károsult gondatlanságára hivatkozó védekezéshez. E cikk semmilyen módon nem csorbítja az egyezmény 7. vagy 8. cikke szerinti korlátozási jogot.

8. Valamely fél hibájának vagy gondatlanságának előfeltételezése, vagy a bizonyítási teher áthárulása valamely félre nem zárja ki az adott fél számára kedvező bizonyíték mérlegelését.

4. cikk

Teljesítő szállító

1. Ha a szállítás vagy egy részének teljesítésével egy teljesítő szállítót bíztak is meg, a szállító az egyezmény rendelkezéseinek megfelelően továbbra is felelősséggel tartozik a teljes szállítás tekintetében. Ezenkívül a teljesítő szállító a szállítás általa teljesített részének tekintetében egyrészt az egyezmény rendelkezéseinek hatálya alá esik, másrészt élhet azokkal.

2. A szállítót a teljesítő szállító által végzett szállítás vonatkozásában felelősség terheli a teljesítő szállító, illetve annak alkalmazottai és megbízottai által e minőségükben elkövetett cselekedeteiért és mulasztásaiért is.

3. Bármilyen külön megállapodás, melyben a szállító olyan kötelezettséget vállal, amelyet az egyezmény nem ró rá, vagy lemond az egyezmény által biztosított jogáról, csak akkor érinti a teljesítő szállítót, ha az ezt írásban kifejezetten elfogadja.

2007. április 25., szerda

4. Ha mind a szállítót, mind a teljesítő szállítót felelősség terheli, és ennek mértékéig, a felelősségük egyetemleges.
5. E cikk semmilyen módon nem csorbítja a szállító és a teljesítő szállító közötti visszereset jogát.

4a. cikk

Kötelező biztosítás

1. Ha részes államban lajstromozott és tizenkettőnél több utas szállítására engedélyezett hajó utasokat szállít a fedélzetén és az egyezmény vonatkozik rá, akkor a szállítást vagy annak egy részét ténylegesen teljesítő szállítónak olyan biztosítással, vagy más pénzügyi biztosítékkal – mint például bankgaranciával vagy hasonló pénzügyi intézet által kibocsátott garanciával – kell rendelkeznie, amely az utasok halála és személyi sérülése tekintetében fedezi az egyezmény szerinti felelősséget. A kötelező biztosítás vagy más pénzügyi biztosíték korlátozási összege nem lehet kisebb mint 250 000 elszámolási egység utasonként és esetenként.

2. Egy, az egyezmény rendelkezései szerinti biztosítás vagy más pénzügyi biztosíték érvényességét igazoló biztosításigazolást kell kibocsátani minden hajó részére, miután egy részes állam illetékes hatósága megállapította, hogy az (1) bekezdés követelményei teljesültek. Egy részes államban lajstromozott hajó tekintetében az ilyen kötelező biztosításigazolást a hajót lajstromozó részes állam illetékes hatósága tanúsítja vagy bocsátja ki, nem részes államban lajstromozott hajó esetén pedig az igazolást bármely részes állam illetékes hatósága tanúsíthatja vagy kibocsáthatja. E biztosításigazolás az egyezmény mellékletében meghatározott minta szerinti formátumú, és a következő részletes adatokat tartalmazza:

- a) a hajó neve, azonosítószáma vagy betűjele és a lajstromozási kikötő,
- b) a szállítást vagy annak egy részét ténylegesen teljesítő szállító neve és üzleti székhelye,
- c) a hajó IMO-azonosítószáma,
- d) a biztosíték típusa és érvényességi ideje,
- e) a biztosítótársaság vagy a biztosítéket nyújtó más személy neve és üzleti székhelye, és adott esetben az a telephely, ahol a biztosítást kötötték vagy a biztosítéket létesítették, és
- f) az igazolás érvényességi ideje, amely nem lehet hosszabb a biztosítás vagy más biztosíték érvényességi idejénél.

3. a) A részes állam felhatalmazhat egy általa elismert intézményt vagy szervezetet az igazolás kibocsátására. Az ilyen intézmény vagy szervezet minden igazolás kibocsátásáról értesíti az adott államot. A részes állam minden esetben teljes körű garanciát vállal az így kibocsátott igazolás teljességére és pontosságára, és vállalja az e kötelezettség teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalát.

b) A részes állam értesíti a főtitkárt a következőkről:

- i. az általa elismert intézménynek vagy szervezetnek átadott hatáskör konkrét feladatai és feltételei,
- ii. a felhatalmazás visszavonása, és
- iii. a felhatalmazás, illetve a felhatalmazás visszavonásának hatályba lépése.

A hatáskör átadása legkorábban a főtitkárnak küldött ilyen értelmű értesítés napjától számított három hónap múlva léphet hatályba.

2007. április 25., szerda

- c) Az e bekezdés szerint az igazolások kibocsátására felhatalmazott intézmény vagy szervezet felhatalmazást kap – legalább – az igazolás visszavonására, ha nem teljesülnek a kiadás alapjául szolgáló feltételek. Az intézmény vagy szervezet minden esetben bejelenti az ilyen visszavonást annak az államnak, amely nevében az igazolást kibocsátották.
4. Az igazolás a kibocsátó állam hivatalos nyelvén vagy nyelvein készül. Ha ez a nyelv nem angol, francia vagy spanyol, akkor a szöveg tartalmaz fordítást ezen nyelvek egyikére és, ha az állam úgy dönt, az állam hivatalos nyelve elhagyható.
5. A biztosításigazolást a hajó fedélzetén kell tartani és egy példányt azon hatóságoknál kell letétbe helyezni, amelyek nyilvántartják a hajó lajstromozását vagy, ha a hajó nem részes államban van lajstromozva, akkor az igazolást kibocsátó vagy tanúsító állam hatóságánál.
6. A biztosítás vagy más pénzügyi biztosíték nem elégíti ki e cikk követelményeit, ha az igazolásban meghatározott biztosítás vagy biztosíték érvényességi idejének leteltén kívüli egyéb okok miatt is megszűnhet azelőtt, hogy a megszűnéséről az (5) bekezdésben említett hatóságoknak küldött értesítés dátumától számított három hónap eltelte, kivéve, ha a biztosításigazolást átadták ezeknek a hatóságoknak vagy új igazolást bocsátották ki az említett időszakban. Az előbbi rendelkezéseket hasonlóképpen alkalmazni kell bármely olyan változásra, amelynek eredményeként a biztosítás vagy a biztosíték többé nem felel meg az e cikkben szereplő követelményeknek.
7. A hajót lajstromozó állam az e cikkben szereplő rendelkezéseknek megfelelően meghatározza a biztosításigazolás kibocsátásának és érvényességének feltételeit.
8. Az egyezmény semmilyen módon nem értendő úgy, hogy kizárja azt, hogy a részes állam más államoktól, a Szervezettől vagy más nemzetközi szervezetektől kapott, az egyezmény céljaira szolgáló biztosítást vagy más pénzügyi biztosítékot nyújtó személy pénzügyi helyzetére vonatkozó információkat használjon fel. Ilyen esetben az ilyen információkat felhasználó állam nem mentesül az igazolást kibocsátó államként viselt felelőssége alól.
9. Egy részes állam hatáskörében kiadott vagy tanúsított biztosításigazolást a többi részes állam elfogadja ezen egyezmény alkalmazásában, és azt a többi részes állam úgy tekinti, hogy az általuk kibocsátott vagy tanúsított kötelező biztosításigazolással azonos érvényességgel bír még akkor is, ha olyan hajó tekintetében bocsátották ki vagy tanúsították, amely részes államban nincs lajstromba véve. Egy részes állam bármikor konzultációt kérhet a kibocsátó vagy tanúsító állammal, amennyiben úgy véli, hogy a biztosításigazolásban megnevezett biztosító vagy garanciavállaló pénzügyileg nem képes megfelelni az egyezmény által támasztott kötelezettségeknek.
10. Az e cikk szerinti biztosítás vagy más pénzügyi biztosíték által fedezett kártérítés iránti igény közvetlenül benyújtható a biztosítótársaság vagy a pénzügyi biztosítékot nyújtó más személy ellen. Ilyen esetben az (1) bekezdésben megállapított összeg lesz a biztosítótársaság vagy a pénzügyi biztosítékot nyújtó más személy felelősségkorlátja, még akkor is, ha a szállító vagy a teljesítő szállító nem jogosult felelősségkorlátozásra. Az alperes továbbá élhet azzal a védekezéssel (kivéve a csődöt vagy felszámolást), mellyel az (1) bekezdésben hivatkozott szállító az egyezmény alapján jogosult lenne élni. Ezen felül az alperes védekezhet azzal is, hogy a kárt a biztosított felróható szándékos magatartása okozta, de az alperes nem folyamodhat más olyan védekezéshez, amelyre az alperes a biztosított által az alperes ellen indított eljárásban esetleg jogosult lehetne. Az alperes minden esetben jogosult követelni a szállító és a teljesítő szállító bevonását az eljárásba.
11. Az (1) bekezdéssel összhangban fenntartott biztosítás vagy más pénzügyi biztosíték által fedezett összeg kizárólag az egyezmény szerinti követelések kielégítését szolgálhatja és az ilyen összegek teljesített kifizetése a kifizetett összeg erejéig mentesít az egyezményből fakadó felelősség alól.
12. Egy részes állam csak akkor engedélyezheti a lobogója alatt hajózó, e cikk hatálya alá eső hajó üzemeltetését, ha a (2) vagy (15) bekezdés szerinti igazolást kibocsátották.

2007. április 25., szerda

13. E cikk rendelkezéseinek megfelelően a részes államok nemzeti jogukban biztosítják, hogy a biztosítás vagy más pénzügyi biztosíték az (1) bekezdésben meghatározott mértékig érvényes legyen minden olyan hajó tekintetében, amely engedéllyel rendelkezik tizenkettőnél több utas szállítására, függetlenül a lajstromozás helyétől, és amely befut a területén lévő kikötőbe vagy kifut onnan, amennyiben az egyezmény alkalmazandó.

14. A részes állam értesítheti a főtitkárt, hogy – az (5) bekezdés rendelkezéseitől eltérően – a (13) bekezdés alkalmazásában a hajóknak nem kötelező a (2) bekezdés által előírt igazolást a fedélzeten tartani vagy azt felmutatni a területükön lévő kikötőbe való befutáskor vagy kifutáskor, feltéve hogy az igazolást kibocsátó részes állam értesítette a főtitkárt, hogy az összes részes állam által elérhető elektronikus formában vezeti azt a nyilvántartást, amely tanúsítja az igazolás meglétét és lehetővé teszi, hogy a részes állam mentesüljön a (13) bekezdésben előírt kötelezettségei alól.

15. Ha egy részes állam tulajdonában levő hajóra nincs biztosítás vagy más pénzügyi biztosíték, akkor e cikknek az erre vonatkozó rendelkezései nem alkalmazandók az ilyen hajóra, de a hajón lennie kell egy igazolásnak, amelyet a hajót lajstromozó állam megfelelő hatóságai állítottak ki, és amely tartalmazza, hogy a hajó tulajdonosa az adott állam, és hogy a felelősségre az (1) bekezdéssel összhangban előírt összegben belül van fedezet. Az ilyen igazolás lehetőség szerint pontosan követi a (2) bekezdésben előírt mintát.

5. cikk**Értéktárgyak**

A szállító nem tartozik felelősséggel pénz, forgalmazható értékpapírok, arany, ezüst, ékszer, dísz tárgy, műalkotás vagy más értéktárgyak elveszéséért vagy sérüléséért, kivéve ha az értéktárgyakat kifejezetten biztonságos tárolás céljából helyezték el a szállítónál, amely esetben a szállító a 8. cikk (3) bekezdésében megállapított korlátozó összegig felelősséggel tartozik, kivéve ha a 10. cikk (1) bekezdése szerint ennél nagyobb korlátozó összegben állapodtak meg.

6. cikk**A károsult hibája**

Ha a szállító bizonyítja, hogy az utas halálát vagy személyi sérülését, illetve poggyászának elveszését vagy károsodását az utas hibája vagy gondatlansága okozta vagy az hozzájáruló tényező volt, akkor az ügyben eljáró bíróság teljesen vagy részben felmentheti a szállítót a felelősség alól az adott bíróságon alkalmazott jog rendelkezéseivel összhangban.

7. cikk**Halál és személyi sérülés esetén fennálló felelősség korlátozása**

1. Az utas halála vagy személyi sérülése esetén a szállítónak a 3. cikk szerint fennálló felelőssége semmiképpen sem haladhatja meg utasonként és esetenként a 400 000 elszámolási egységet. Amennyiben az ügyben eljáró bíróság által alkalmazott jognak megfelelően a kárt járadékként térítik meg, a járadéknak megfelelő tőkeérték a nevezett korlátozó összeget nem haladhatja meg.

2. A részes állam nemzeti jogának egyedi rendelkezéseivel szabályozhatja az (1) bekezdésben szereplő felelősségkorlátozást, feltéve hogy az adott államban esetleg már meglévő felelősségkorlát nem kisebb az (1) bekezdésben előírtnál. Az e bekezdés e rendelkezésével élő részes állam tájékoztatja a főtitkárt az elfogadott felelősségkorlátról vagy arról, hogy az adott államban nincs ilyen.

2007. április 25., szerda

8. cikk

Poggyász és gépjármű elveszése vagy sérülése esetén fennálló felelősség korlátozása

1. A szállítónak a kabinpoggyász elveszéséért vagy sérüléséért viselt felelőssége semmiképpen sem haladhatja meg utasonként és utanként a 2 250 elszámolási egységet.
2. A szállítónak a gépjármű elveszéséért vagy sérüléséért – beleértve a gépjárműn vagy abban szállított poggyászt – viselt felelőssége semmiképpen sem haladhatja meg gépjárművenként és utanként a 12 700 elszámolási egységet.
3. A szállítónak az e cikk (1) és (2) bekezdésében nem említett egyéb poggyász elveszéséért vagy sérüléséért viselt felelőssége semmiképpen sem haladhatja meg utasonként és utanként a 3 375 elszámolási egységet.
4. A szállító és az utas megállapodhat arról, hogy a felelősség a gépjármű sérülése esetén legfeljebb 330 elszámolási egység mértékű, az egyéb poggyász elveszése vagy sérülése esetén pedig legfeljebb 149 elszámolási egység mértékű önrész levonásával hárítható a szállítóra, amikor is ezt az összeget a kárértékből le kell vonni.

9. cikk

Elszámolási egység és átszámítás

1. Az ebben az egyezményben említett elszámolási egység a Nemzetközi Valutaalap által meghatározott „különleges lehívási jog” (SDR). A 3. cikk (1) bekezdésében, a 4b. cikk (1) bekezdésében, a 7. cikk (1) bekezdésében és 8. cikkben szereplő összegeket a „különleges lehívási jog”-ról az ügyben eljáró bíróság országának nemzeti pénznemére kell átszámítani az ennek a valutának a határozathozatal napján vagy a felek megállapodásával megállapított napon érvényes árfolyamán. Olyan részes állam nemzeti pénznemének a „különleges lehívási jog”-hoz viszonyított árfolyamát, amely tagja a Nemzetközi Valutaalapnak, a Nemzetközi Valutaalap által a tranzakciói és műveletei során alkalmazott, az adott napon érvényes értékelési módszer szerint kell kiszámítani. Olyan részes állam nemzeti pénznemének a „különleges lehívási jog”-hoz viszonyított árfolyamát, amely nem tagja a Nemzetközi Valutaalapnak, az adott részes állam által meghatározott módon kell kiszámítani.
2. Mindazonáltal az olyan részes állam, amely nem tagja a Nemzetközi Valutaalapnak, és amelynek törvényei nem engedik meg az (1) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazását, ezen egyezmény megerősítésekor, elfogadásakor, jóváhagyásakor vagy az ahhoz való csatlakozáskor, vagy azután bármikor kinyilváníthatja, hogy az (1) bekezdésben említett elszámolási egység 15 aranyfrankkal egyenértékű. Az e bekezdésben említett aranyfrank hatvanöt és fél milligramm kilencszáz ezredes finomságú aranynak felel meg. Az aranyfrank nemzeti pénznemre történő átváltása az érintett állam törvényei szerint történik.
3. Az (1) bekezdés utolsó mondatában említett számítás és a (2) bekezdésben említett átváltás olyan módon történik, hogy a részes állam nemzeti pénznemében lehetőség szerint a 3. cikk (1) bekezdésében, a 4b. cikk (1) bekezdésében, a 7. cikk (1) bekezdésében és 8. cikkben szereplő összegek ugyanakkora valódi értéket fejezzenek ki, mint amekkorát a (1) bekezdés első három mondatának alkalmazása eredményezne. A részes államok az esettől függően az (1) bekezdés szerinti számítási módról vagy a (2) bekezdés szerinti átváltás eredményéről tájékoztatják a főtítkárt, amikor letétbe helyezik az ezen egyezményt megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy az ahhoz való csatlakozásról szóló okiratot, és valahányszor az említettek valamelyike megváltozik.

10. cikk

Kiegészítő rendelkezések a felelősség korlátozásáról

1. A szállító és az utas kifejezetten és írásban megállapodhat a 7. és 8. cikkben előírtnál nagyobb felelősségkorlátozási összegekben.
2. A kártérítésre felszámított kamat és az ügyvédi költségek nem számítanak bele a 7. és 8. cikkben előírt felelősségkorlátba.

2007. április 25., szerda

11. cikk

Védekezés és korlátozás a szállító alkalmazottja tekintetében

Ha a szállító vagy a teljesítő szállító alkalmazottját vagy megbízottját perbe fogják az egyezmény hatálya alá eső káresemény kapcsán, akkor az alkalmazott vagy a megbízott, ha bizonyítja, hogy e minőségében járt el, jogosult élni ugyanazzal a védekezéssel és felelősségkorlátozással, mint amit az egyezmény a szállító vagy a teljesítő szállító számára lehetővé tesz.

12. cikk

Halmazott kártérítési igények

1. Ha a 7. és 8. cikkben leírt felelősségkorlátok érvényesek, akkor ezek bármely utas halálából vagy személyi sérüléséből, illetve poggyászának elveszése vagy sérülése következtében keletkezett kárból származó összes követelés alapján kifizethető halmazott összegre vonatkoznak.
2. A teljesítő szállító által teljesített szállítással kapcsolatban a szállítótól és a teljesítő szállítótól, valamint alkalmazottaiktól és megbízottaiktól – ha e minőségükben járnak el – behajtható összes kártérítés nem haladja meg azt a legnagyobb összeget, amelyet vagy a szállító vagy a teljesítő szállító ellen ezen egyezmény alapján megítélhetnek, de egyik fent említett személy sem felelős a rá vonatkozó korlátozást meghaladó összegért.
3. Ha a szállító vagy a teljesítő szállító alkalmazottja vagy megbízottja – ha e minőségében jár el – jogosult élni a 7. és 8. cikkben szereplő felelősségkorlátozással, akkor a szállítótól – vagy az esettől függően a teljesítő szállítótól – és az alkalmazottól vagy megbízottól származó kártérítések halmazott összege nem haladhatja meg ezeket a korlátozó összegeket.

13. cikk

A felelősségkorlátozási jog megszűnése

1. A szállító nem jogosult a 7. és 8. cikkben, valamint a 10. cikk (1) bekezdésében szereplő felelősségkorlátozásra, ha bizonyított, hogy a kár a szállító károkozási szándékkal elkövetett cselekedetéből vagy mulasztásából, illetve annak tudatában elkövetett hanyagságából származik, hogy e hanyagság valószínűleg ilyen kárt okoz.
2. A szállító vagy a teljesítő szállító alkalmazottja vagy megbízottja nem jogosult a korlátozásra, ha bizonyított, hogy a kár az adott alkalmazott vagy megbízott károkozási szándékkal elkövetett cselekedetéből vagy mulasztásából, illetve annak tudatában elkövetett hanyagságából származik, hogy e hanyagság valószínűleg ilyen kárt okoz.

14. cikk

A kártérítési igény alapja

Az utas halála vagy személyi sérülése, vagy poggyász elveszése vagy sérülése miatti kártérítésért kizárólag az egyezménnyel összhangban indítható kereset a szállító vagy a teljesítő szállító ellen.

2007. április 25., szerda

15. cikk

Értesítés poggyász elveszéséről vagy sérüléséről

1. Az utas írásban értesíti a szállítót vagy megbízottját:
  - a) ha a poggyász nyilvánvalóan sérült:
    - i. kabinpoggyász esetén az utas kiszállásakor vagy az előtt,
    - ii. minden más poggyász esetén annak visszaszolgáltatásakor vagy az előtt,
  - b) ha a poggyász sérülése nem nyilvánvaló, vagy a poggyász elveszett, akkor a kiszállástól vagy a visszaszolgáltatástól – illetve attól az időponttól, amikor a visszaszolgáltatásnak meg kellett volna történnie – számított tizenöt napon belül.
2. Ha az utas nem tesz eleget e cikk előírásainak, akkor – ellenkező értelmű bizonyításig – úgy tekintendő, hogy az utas sértetlenül megkapta poggyászát.
3. Nem szükséges írásos értesítés, ha a poggyász állapotát átvételekor közösen megtekintették vagy megvizsgálták.

16. cikk

Kereset elévülése

1. Az utas halála vagy személyi sérülése, illetve poggyászának elveszése vagy sérülése következtében keletkezett kár miatti kártérítési kereset elévülési ideje két év.
2. Az elévülési időt a következőképpen kell számítani:
  - a) személyi sérülés esetén az utas kiszállásától,
  - b) a szállítás során bekövetkezett halál esetén attól az időponttól, amikor az utas kiszállt volna, a szállítás során elszenvedett, a kiszállás után az utas halálát okozó személyi sérülés esetén pedig a halál időpontjától, feltéve hogy ez az időszak nem haladja meg a kiszállástól számított három évet,
  - c) poggyász elveszése vagy sérülése esetén a kiszállás, vagy a tervezett kiszállás időpontjától, amelyik a későbbi.
3. Az esetben eljáró bíróság által alkalmazott jog szabályozza az elévülés felfüggesztésére vagy megszakítására alapot adó okokat, de az egyezmény alapján semmiképpen sem indítható kereset, ha az alábbi időszakok valamelyike lejárt:
  - a) öt év az utas kiszállásának vagy tervezett kiszállásának időpontjától számítva, amelyik a későbbi, vagy, ha az alábbi időpont a korábbi:
  - b) három év attól számítva, hogy a kártérítést igénylő tudomására jutott, vagy indokoltan feltételezhető, hogy a tudomására jutott az esemény által okozott személyi sérülés vagy kár.
4. E cikk (1), (2) és (3) bekezdésétől eltérően az elévülési idő a szállító nyilatkozatával vagy a felek megállapodásával meghosszabbítható a kereset okának felmerülése után. A nyilatkozatnak vagy megállapodásnak írásosnak kell lennie.

2007. április 25., szerda

17. cikk

Joghatóság

1. Az egyezmény 3. és 4. cikke alapján indított keresetet a kártérítést igénylő választása szerint az alább felsorolt bíróságok egyikén kell megindítani, feltéve hogy a bíróság az egyezményben részes államban van, és a több bírósági fórummal rendelkező államokban a részes állam illetékességet szabályozó nemzeti jogának hatálya alá tartozik.

- a) az alperes állandó lakóhelye vagy székhelye szerint illetékes állam bírósága, vagy
- b) a szállítási szerződés szerinti indulási vagy érkezési hely szerint illetékes állam bírósága, vagy
- c) a kártérítést igénylő lakóhelye vagy állandó tartózkodási helye szerint illetékes állam bírósága, ha az alperesnek telephelye van ebben az államban és ennek az államnak a joghatósága alá tartozik, vagy
- d) annak az államnak a bírósága, amelyben a szerződést kötötték, ha az alperesnek telephelye van ebben az államban és ennek az államnak a joghatósága alá tartozik.

2. Az egyezmény 4b. cikke alapján indított kereseteket a kártérítést igénylő választása szerint olyan bíróságok egyikén kell indítani, ahol kereset indítható a szállító vagy a teljesítő szállító ellen az (1) bekezdés szerint.

3. A káresemény megtörténte után a felek megállapodhatnak abban, hogy a kártérítési igény bármely bíróság, illetve választott bíróság elé vihető.

17a. cikk

Elismerés és végrehajtás

1. A 17. cikk szerinti joghatósággal rendelkező bíróság által hozott olyan határozatot, amely a határozathozatal helye szerinti államban végrehajtható és ellene rendes jogorvoslati lehetőség már nem áll fenn, minden részes állam elismeri, kivéve ha:

- a) a határozat csalás eredményeként született, vagy
- b) az alperest indokoltan elvárható módon nem értesítették és részére nem biztosítottak megfelelő lehetőséget álláspontja előterjesztésére.

2. Az (1) bekezdés értelmében elismert határozat minden részes államban végrehajtható, amint a kérdéses államban szükséges alakiságok teljesültek. Az alakiságok nem teszik lehetővé az ügy érdemi újratárgyalását.

3. A jegyzőkönyvben részes állam más szabályokat is alkalmazhat a határozatok elismerésére és végrehajtására, feltéve hogy ezek biztosítják, hogy a határozatok elismerése és végrehajtása legalább az (1) és (2) bekezdésben előírt mértékben történjen.

18. cikk

Szerződéses rendelkezések érvénytelensége

Az utas halálát vagy személyi sérülését, vagy az utas poggyászának elveszését vagy sérülését okozó káresemény bekövetkezése előtt a céllal kikötött szerződéses rendelkezés, hogy mentesítsen bármely személyt az utassal szemben az egyezmény alapján fennálló felelősség alól, vagy hogy az egyezményben megállapított kártérítési korlátozási összegnél kisebb összeget írjon elő – a 8. cikk (4) bekezdésében meghatározott kivé-

2007. április 25., szerda

telektől eltekintve –, és minden olyan rendelkezés, mely a szállítót vagy a teljesítő szállítót terhelő bizonyítási teher megfordítását célozza vagy pedig korlátozó hatással lenne a 17. cikk (1) és (2) bekezdésében magadott választási lehetőségekre, semmis és érvénytelen, de e rendelkezés semmissége nem érvényteleníti a szállítási szerződést, amely továbbra is az egyezmény rendelkezéseinek hatálya alá tartozik.

19. cikk

További egyezmények a felelősség korlátozásáról

Az egyezmény nem módosítja a szállító, a teljesítő szállító és azok alkalmazottjainak vagy megbízottjainak azon jogait vagy kötelességeit, amelyeket a tengerjáró hajók tulajdonosainak felelősségkorlátozására vonatkozó nemzetközi egyezmények írnak elő.

20. cikk

Nukleáris kár

Az egyezmény alapján nem keletkezik felelősség nukleáris esemény által okozott kárért:

- a) ha az ilyen kárért nukleáris létesítmény üzemeltetője felelős akár az 1964. január 28-i kiegészítő jegyzőkönyvvel módosított, az atomenergia területén való polgári jogi felelősségről szóló 1960. július 29-i párizsi egyezmény, akár a nukleáris károkozás polgári jogi felelősségéről szóló 1963. május 21-i bécsi egyezmény, vagy az ezekhez csatolt bármely hatályos módosítás vagy jegyzőkönyv alapján, vagy
- b) ha nukleáris létesítmény üzemeltetője az ilyen károkért való felelősséget szabályozó nemzeti jognál fogva felelős az ilyen kárért, feltéve hogy ez a nemzeti jog minden tekintetben olyan kedvező a kárt esetleg elszenvedő személy számára, mint akár a párizsi egyezmény, akár a bécsi egyezmény, vagy az ezekhez csatolt bármely hatályos módosítás vagy jegyzőkönyv.

21. cikk

Közigazgatási szervek által végzett kereskedelmi szállítás

Az egyezmény vonatkozik az 1. cikk alapján értelmezett szállítási szerződés keretében állami vagy közigazgatási szervek által végzett kereskedelmi szállításra is.

22. cikk

Elállási nyilatkozat

1. Az egyezmény aláírásakor, megerősítésekor, elfogadásakor, jóváhagyásakor vagy az ahhoz való csatlakozáskor a részes állam írásban nyilatkozhat arról, hogy nem tekinti hatályosnak az egyezményt abban az esetben, ha az utas és a szállító az adott részes állam állampolgára, illetve annak fennhatósága alá tartozik.
2. Az e cikk (1) bekezdése alapján adott nyilatkozat bármikor visszavonható a főtítkárnak küldött írásos értesítéssel.

22a. cikk

Az egyezmény záró rendelkezései

Az egyezmény záró rendelkezései a tengeri utas- és poggyászszállításról szóló 1974. évi athéni egyezményhez csatolt 2002. évi jegyzőkönyv 17–25. cikkei. Az egyezményben a részes államokra való hivatkozás a jegyzőkönyvben részes államokra való hivatkozásnak értendő.

2007. április 25., szerda

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

[A tengeri utas- és poggyászszállításról szóló 1974. évi athéni egyezményhez csatolt 2002. évi jegyzőkönyv 17–25. cikkei]

17. cikk

Aláírás, megerősítés, elfogadás, jóváhagyás és csatlakozás

1. Ezen jegyzőkönyv a Szervezet székhelyén 2003. május 1-je és 2004. április 30-a között áll nyitva az aláírásra, és ezután csatlakozásra nyitott marad.
2. Az államok a következőképpen nyilváníthatják ki, hogy a jegyzőkönyvet magukra nézve kötelező erejűnek fogadják el:
  - a) megerősítésre, elfogadásra vagy jóváhagyásra vonatkozó fenntartás nélküli aláírással, vagy
  - b) megerősítéstől, elfogadástól vagy jóváhagyástól függő aláírással, amelyet megerősítés, elfogadás vagy jóváhagyás követ, vagy
  - c) csatlakozással.
3. A megerősítésre, elfogadásra, jóváhagyásra vagy csatlakozásra ilyen értelmű okiratnak a főtitkárnál történő letétbe helyezésével kerül sor.
4. A jegyzőkönyv módosításának az összes meglévő részes állam tekintetében történő hatálybalépését követően vagy az ezen részes államok tekintetében a módosítás hatálybalépéséhez szükséges összes intézkedés teljesítését követően letétbe helyezett megerősítési, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okirat úgy tekintendő, hogy az a módosítással módosított jegyzőkönyvre vonatkozik.
5. Egy állam csak akkor nyilváníthatja ki azt, hogy a jegyzőkönyvet magára nézve kötelező erejűnek fogadja el, ha az alábbiakban részes államként ezeket felmondja:
  - a) a tengeri utas- és poggyászszállításról szóló athéni egyezmény (kelt Athénban 1974. december 13-án),
  - b) a tengeri utas- és poggyászszállításról szóló 1974. évi athéni egyezményhez csatolt jegyzőkönyv (kelt Londonban 1976. november 19-én), és
  - c) a tengeri utas- és poggyászszállításról szóló 1974. évi athéni egyezményhez csatolt 1990. évi jegyzőkönyv (kelt Londonban 1990. március 29-én),

és ez a felmondás attól az időponttól hatályos, amikor ez a jegyzőkönyv az adott állam tekintetében a 20. cikk szerint hatályba lép.

18. cikk

Egynél több jogrendszerrel rendelkező államok

1. Ha egy államban kettő vagy több olyan területi egység van, amelyben különböző jogrendszer vonatkozik az ebben a jegyzőkönyvben szabályozott kérdésekre, akkor az állam az aláírásakor, megerősítéskor, elfogadásakor, jóváhagyáskor vagy csatlakozáskor kinyilváníthatja, hogy a jegyzőkönyv kiterjed minden területi egységére vagy azok közül csak egyre vagy néhányra, és ezt a nyilatkozatot bármikor módosíthatja egy másik nyilatkozat benyújtásával.
2. Az ilyen nyilatkozatról értesíteni kell a főtitkárt, és az értesítésben kifejezetten ismertetni kell azokat a területi egységeket, amelyekre a jegyzőkönyv vonatkozik.

2007. április 25., szerda

3. Az olyan részes állammal kapcsolatban, amely ilyen nyilatkozatot tett, az alábbi hivatkozások a következőképpen értelmezendők:

- a) a hajót lajstromozó államra, és a kötelező biztosítás igazolása tekintetében az igazolást kibocsátó vagy tanúsító államra történő hivatkozások úgy értendők, mint arra az adott területi egységre történő hivatkozások, ahol a hajót lajstromozták és amely kibocsátja vagy tanúsítja az igazolást,
- b) a nemzeti jog előírásaira, a nemzeti felelősségkorlátozásra és a nemzeti pénznemre történő hivatkozások úgy értendők, mint az adott területi egység jogára, felelősségkorlátozására, illetve pénznemére történő hivatkozások, és
- c) a bíróságokra és a részes államok által elismerendő határozatokra történő hivatkozások úgy értendők, mint az adott területi egység bíróságaira, illetve az az által elismerendő határozatokra történő hivatkozások.

19. cikk

Regionális gazdasági integrációs szervezetek

1. A szuverén államok által létrehozott regionális gazdasági integrációs szervezetek – ha ezek az államok a jegyzőkönyv által szabályozott egyes ügyeket illetően átadták hatáskörüket a szervezetnek – aláírhatják, megerősíthetik, elfogadhatják, jóváhagyhatják a jegyzőkönyvet, illetve csatlakozhatnak ahhoz. A jegyzőkönyvben részes regionális gazdasági integrációs szervezet olyan mértékben illetik meg egy részes állam jogai, illetve terhelik kötelezettségei, amilyen mértékben a regionális gazdasági integrációs szervezet hatáskört vett át a jegyzőkönyv által szabályozott ügyekben.

2. Ha egy regionális gazdasági integrációs szervezet olyan ügyben gyakorolja szavazati jogát, amelyben hatásköre van, akkor annyi szavazattal rendelkezik, ahány tagállama részes a jegyzőkönyvben és átadta a hatáskört a kérdéses ügyben. A regionális gazdasági integrációs szervezet nem élhet szavazati jogával, ha tagállamai élnek saját szavazati jogukkal, és fordítva.

3. Ha a részes államok számának jelentősége van a jegyzőkönyvben, mint például – a teljesség igénye nélkül – a jegyzőkönyv 20. és 23. cikkében, akkor a regionális gazdasági integrációs szervezet nem számít részes államnak azon tagállamain túl, amelyek egyszersmind részes államok is.

4. Aláírásakor, megerősítésakor, elfogadásakor, jóváhagyáskor vagy csatlakozáskor a regionális gazdasági integrációs szervezet nyilatkozatot tesz a főtitkárnak, amely részletesen ismerteti a jegyzőkönyv által szabályozott olyan ügyeket, amelyek tekintetében a szervezet hatáskört kapott a jegyzőkönyvet aláíró vagy abban részes tagállamaitól, továbbá az e hatáskört érintő minden vonatkozó korlátozást is. A regionális gazdasági integrációs szervezet haladéktalanul értesíti a főtitkárt a hatáskörmegosztás minden változásáról, beleértve az e bekezdés szerinti nyilatkozatban ismertetett új hatáskörátadásokat is. Az ilyen nyilatkozatokat a főtitkár a jegyzőkönyv 24. cikkének megfelelően közlésezi.

5. Azokról a részes államokról, melyek a jegyzőkönyvben részes regionális gazdasági integrációs szervezet tagállamai is, feltételezett, hogy hatáskörrel rendelkeznek a jegyzőkönyvben szabályozott összes olyan ügyben, amelyek tekintetében a szervezetnek történt hatáskörátadásról nem született a (4) bekezdés szerinti konkrét nyilatkozat vagy értesítés.

20. cikk

Hatálybalépés

1. A jegyzőkönyv azt az időpontot követő tizenkét hónap után lép hatályba, amikor tíz állam vagy megerősítési, elfogadási vagy jóváhagyási fenntartás nélkül aláírta azt, vagy a főtitkárnál letétbe helyezte a megerősítési, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okiratot.

2007. április 25., szerda

2. Olyan állam tekintetében, amely a hatálybalépésnek az (1) bekezdésben foglalt feltételei bekövetkeztét követően erősíti meg, fogadja el, vagy hagyja jóvá a jegyzőkönyvet, illetve csatlakozik ahhoz, a jegyzőkönyv attól számított három hónap után lép hatályba, hogy az állam letétbe helyezte a megfelelő okiratot, de nem korábban, mint ahogy a jegyzőkönyv az (1) bekezdés értelmében hatályba lép.

21. cikk**Felmondás**

1. E jegyzőkönyvet bármelyik részes állam bármikor felmondhatja azt a napot követően, amelyen a jegyzőkönyv a kérdéses részes állam tekintetében hatályba lépett.
2. A felmondás ilyen értelmű okiratnak a főtitkárnál történő letétbe helyezésével történik.
3. A felmondás a főtitkárnál való letétbe helyezése után 12 hónappal, vagy a felmondó okiratban esetleg meghatározott ennél hosszabb időszakkal lép életbe.
4. A jegyzőkönyv részes államai között az egyezménynek a 25. cikke szerinti, bármelyikük általi felmondása semmilyen módon nem értendő úgy, mint az e jegyzőkönyvvel módosított egyezmény felmondása.

22. cikk**Felülvizsgálat és módosítás**

1. A Szervezet konferenciát hívhat össze ezen jegyzőkönyv felülvizsgálata és módosítása céljából.
2. A Szervezet a részes államok legalább egy harmadának kérésére összehívja a jegyzőkönyvben részes államok konferenciáját a jegyzőkönyv felülvizsgálata vagy módosítása céljából.

23. cikk**A korlátozó összegek módosítása**

1. A 22. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül az e cikkben leírt különleges eljárás kizárólag a jegyzőkönyvvel módosított egyezmény 3. cikke (1) bekezdésében, 4b. cikkének (1) bekezdésében, 7. cikkének (1) bekezdésében és 8. cikkében meghatározott korlátozó összegek módosítása céljából alkalmazható.
2. A jegyzőkönyvben részes államok legalább felének, de legalább hat részes államnak a kérésére a jegyzőkönyvvel módosított egyezmény 3. cikke (1) bekezdésében, 4b. cikkének (1) bekezdésében, 7. cikkének (1) bekezdésében és 8. cikkében meghatározott korlátozó összegek (ideértve az önrészt is) módosítására vonatkozó minden javaslatot a főtitkár eljuttat a Szervezet összes tagjának és az összes részes államnak.
3. A fentiek szerint javasolt és köröztetett módosítást a Szervezet jogi bizottságához (a továbbiakban: „jogi bizottság”) kell benyújtani véleményezésre, legalább hat hónappal a köröztetés után.
4. A jegyzőkönyvvel módosított egyezményben részes minden állam, akár tagja a Szervezetnek, akár nem, jogosult részt venni a jogi bizottság által a módosítások megtárgyalása és elfogadása céljából lefolytatott eljárásokban.

2007. április 25., szerda

5. A módosítások elfogadása a (4) bekezdésben foglaltak szerint kibővített jogi bizottságban a jegyzőkönyvvel módosított egyezményben részes jelen lévő és szavazó államok kétharmados többségével történik, azzal a feltétellel, hogy a jegyzőkönyvvel módosított egyezményben részes államoknak legalább fele a szavazás idején jelen van.
6. A korlátozó összegek módosítását célzó javaslatok ügyében eljárva a jogi bizottság figyelembe veszi a káresemények tapasztalatait, és különösen az azokból származó károk mértékét, a monetáris értékek változásait és a javasolt módosítás hatását a biztosítási költségekre.
7. a) A korlátozási összegek e cikk szerinti módosítása attól az időponttól számított öt éven belül nem vizsgálható felül, amikor ezt a jegyzőkönyvet aláírásra megnyitották, és legalább öt évig attól az időponttól számítva, amikor egy e cikk szerinti korábbi módosítás hatályba lépett.
- b) Egyik korlátozási összeg sem növelhető úgy, hogy a jegyzőkönyvvel módosított egyezményben meghatározott, a jegyzőkönyv aláírásra történő megnyitásának napjától számított, kamatoskamat-számítási módszerrel évi hat százalékkal növelt korlátozó összegnek megfelelő összeget meghaladja.
- c) Egyik korlátozó összeg sem növelhető úgy, hogy meghaladja azt az összeget, amely megfelel a jegyzőkönyvvel módosított egyezményben meghatározott korlátozási összeg háromszorosának.
8. Az (5) bekezdéssel összhangban elfogadott módosításról a Szervezet értesíti az összes részes államot. A módosítást az értesítés napjától számított 18 hónapos időszak letelte után elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha a kérdéses időszakon belül azon államoknak legalább a negyede, amelyek a módosítás elfogadásának időpontjában részes államok voltak, közli a főtítkárral, hogy nem fogadja el a módosítást, amely esetben a módosítás elutasítottként minősül és nem lesz hatályos.
9. A (8) bekezdéssel összhangban elfogadottnak tekintett módosítás 18 hónappal az elfogadása után lép hatályba.
10. A módosítás minden részes államra nézve kötelező, kivéve, ha a 21. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban legalább hat hónappal a módosítás hatálybalépése előtt felmondják a jegyzőkönyvet. E felmondás akkor lép életbe, amikor a módosítás hatályba lép.
11. Ha egy módosítást elfogadtak, de az elfogadására megszabott 18 hónapos időszak még nem telt le, az ekkor részes állammá váló államra nézve a módosítás kötelező erejű lesz, ha hatályba lép. Olyan államra nézve, amely a kérdéses időszak után válik részes állammá, a (8) bekezdéssel összhangban elfogadott módosítás kötelező erejű lesz. Az e bekezdésben említett esetekben egy államra nézve attól az időponttól lesz kötelező a módosítás, amikor az hatályba lép, vagy amikor a jegyzőkönyv az adott állam tekintetében hatályba lép, amelyik később következik be.

24. cikk

Letéteményes

1. A jegyzőkönyvet és a 23. cikk szerint elfogadott valamennyi módosítást a főtítkárnál helyezik letétbe.
2. A főtítkár
  - a) tájékoztatja a jegyzőkönyvet aláíró vagy ahhoz csatlakozott összes államot a következőkről:
    - i. minden egyes új aláírás vagy megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozásról szóló okirat letétbe helyezése, annak dátumával együtt,
    - ii. a jegyzőkönyvvel módosított egyezmény 9. cikkének (2) és (3) bekezdése, 18. cikkének (1) bekezdése és 19. cikkének (4) bekezdése szerinti minden nyilatkozat és értesítés,

2007. április 25., szerda

- iii. a jegyzőkönyv hatálybalépése,
  - iv. a jegyzőkönyv 23. cikkének (2) bekezdése szerint a korlátozási összegek módosítására tett javaslatok,
  - v. a jegyzőkönyv 23. cikkének (5) bekezdése szerint elfogadott módosítások,
  - vi. az olyan módosítások, amelyek a jegyzőkönyv 23. cikkének (8) bekezdése szerint elfogadottnak tekintendők, azzal a dátummal együtt, amikor a módosítás a fenti cikk (9) és (10) bekezdése szerint hatályba lép,
  - vii. a jegyzőkönyv felmondásáról szóló okirat letétbe helyezése, hatálybalépési dátumával együtt,
  - viii. minden olyan közlés, amelyet a jegyzőkönyv valamelyik cikke előír,
- b) a jegyzőkönyv hiteles másolatait eljuttatja minden olyan államnak, amely aláírta a jegyzőkönyvet, vagy csatlakozott ahhoz.
3. Amint a jegyzőkönyv hatályba lép, a főtitkár eljuttatja annak szövegét az Egyesült Nemzetek főtitkárnak iktatás és közzététel céljából, az Egyesült Nemzetek Alapokmánya 102. cikkének megfelelően.

25. cikk

Nyelvek

A jegyzőkönyv egy-egy eredeti példányban arab, kínai, angol, francia, orosz és spanyol nyelven készült, a szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

KELT LONDONBAN, a 2002. év novemberének első napján.

FENTIEK HITELÉÜL az alulírott, saját kormányuk részéről e célra kellően meghatalmazott személyek ezt a jegyzőkönyvet aláírták.

2007. április 25., szerda

AZ ATHÉNI EGYEZMÉNY MELLÉKLETE

IGAZOLÁS BIZTOSÍTÁSRÓL VAGY MÁS PÉNZÜGYI BIZTOSÍTÉKRÓL UTASOK HALÁLA VAGY SZEMÉLYI SÉRÜLÉSE ESETÉN FENNÁLLÓ FELELŐSSÉG TEKINTETÉBEN

Kibocsátás a tengeri utas- és poggyászszállításról szóló 2002. évi athéni egyezmény 4b. cikkének rendelkezéseivel összhangban.

Hajó neve	Azonosítószám vagy betűjel	A hajó IMO azonosító száma	Lajstromozási kikötő	A szállítást ténylegesen teljesítő szállító neve és székhelyének teljes címe

Ez az igazolás tanúsítja, hogy a fent megnevezett hajóra van érvényes biztosítási kötvény vagy más olyan pénzügyi biztosíték, amely kielégíti a tengeri utas – és poggyászszállításról szóló 2002. évi athéni egyezmény 4b. cikkének előírásait.

Biztosíték típusa: .....

Biztosíték érvényességi ideje: .....

A biztosítótársaság(ok), illetve a garanciát nyújtó(k) neve és címe

Név: .....

Cím: .....

Az igazolás érvényességi ideje: .....

Kibocsátotta vagy tanúsította az alábbi állam kormánya: .....

(Az állam teljes megnevezése)

VAGY

A következő szöveg használandó, ha a részes állam a 4b. cikk (3) bekezdésével él:

Az igazolást a(z) ..... (az állam teljes megnevezése)

kormányának megbízásából ki bocsátotta a(z) ..... (az intézmény vagy szervezet megnevezése)

Kelt: .....

(hely)

(dátum)

(a kibocsátó vagy tanúsító tisztviselő aláírása és beosztása)

Magyarzatok

- Ha kívánatos, az állam megnevezése tartalmazhat hivatkozást annak az országnak az illetékes közigazgatási hatóságára, ahol az igazolást kiállították.
- Ha a biztosíték teljes összege több forrásból származik, akkor az összegeket külön-külön fel kell tüntetni.
- Ha a biztosítékot többféle formában nyújtják, akkor ezeket tételesen fel kell sorolni.
- A „Biztosíték érvényességi ideje” rovatban fel kell tüntetni a biztosíték érvénybelépésének időpontját.
- A biztosítótársaság(ok), illetve a garancianyújtó(k) alatt a „Cím” rovatban a biztosítótársaság(ok), illetve garancianyújtó(k) üzleti székhelyét kell feltüntetni. Adott esetben azt a telephelyet kell feltüntetni, ahol a biztosítást kötötték vagy a biztosítékot létesítették.